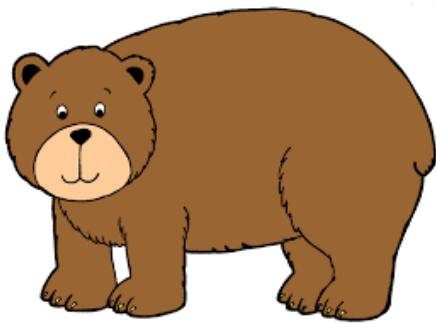

IN GOZDNI PRIJATELJI

Po zajtrku je v našo igralnico prišel velik jež. Slišal je namreč, da je znak naše skupine ježek. Zato je sklenil, da nas bo obiskal in se z nami igral.

Otroci so se ga zelo razveselili in previdno pristopili k njemu ter potipali njegove bodice. Hitro so ugotovili, da niso ostre, ampak so prijetno mehke na otip.

Kmalu so brez strahu, da bi jih ježkove bodice zbodle, pristopili k njemu in raziskovanje se je pričelo. Opazili smo, da ima ježek oči, smrček, usta. Spodaj ima nogice, da lahko hodi in teče.

Ob opazovanju ježkovih fotografij smo ugotovili, da ima bodice le po hrbtu, po glavi in spodnjem delu telesa pa je pokrit z dlako. Živi v gozdu. Pije vodo, hrani pa se s kobilicami, črvi, hrošči, polži ... Če mu preti nevarnost se zvije v klobčič.

Skupaj z otroki smo se razveselili novega peskovnika, ki smo ga takoj preizkusili. Prinesli smo vedra, lopatke, bagerje, tovornjake, posodice ..., in igra se je lahko pričela.

Iz slanega testa smo oblikovali ježka in mu dodali bodice.

Ježek je bil žalosten saj je izgubil bodice. Otroci so mu jih vrnil nazaj.

Radi poslušamo pesmice o različnih živalih, predmetih, vozilih ... Otroci so z veseljem prisluhili petju vzgojiteljic, zraven tudi pripevali in uživali v igranju na lesene paličice. Tudi na pesmice o ježku nismo pozabili.

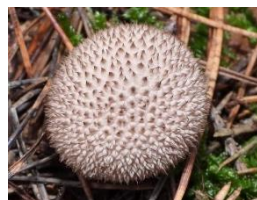
Igrali smo se gibalno igro Ježki domov, kjer so se otroci spremenili v ježke, ki so ponoči tekali po gozdu. Zjutraj pa so utrujeni od nočnega potopepanja zaspali v svojem domu.

In se razgibali na poligonu.

Prebral smo pravljico Mali ježek, ki jo je napisal Mark Ezra. Zgodba pripoveduje o ježkovih dogodivščinah medtem, ko je iskal svojo družino. Med potovanjem je naletel na različne stvari in ugotovil, da ni vsaka stvar z bodicami – jež.

Velikega ježa, ki je z nami bival v naši igralnici, nekega jutra ni bilo. Le kam je odšel? Skupaj z otroki smo sklenili, da ga poiščemo. Pregledali smo igralnico, vendar ga nismo našli. Zato smo sklenili, da ga poiščemo na hodniku. In res smo ga našli tam. Bil je pokrit z odejo in sladko spal.

Otroci so bili zelo veseli, da smo ga našli. Previdno so ga prijeli in odnesli nazaj v igralnico.

Tam nas je pričakal mali ježek, ki se je zelo razveselil, da smo našli njegovega prijatelja. Položili smo ga k velikemu ježu in kmalu sta skupaj spala naprej.

V mesecu oktobru je rojstni dan praznoval Miha Bebar. Zapeli smo mu pesmico za rojstni dan. Ježek nam je pomagal speči torto. Zaplesali smo ob glasbi in se igrali s kockami.

Ob aplikacijah smo spoznali ježkove gozdne prijatelje, ki smo jih ob spremljavi instrumentov gibalno ponazorili. O vsaki živali sva vzgojiteljici zapeli pesmico.

Seznaniili smo se z novo glasbeno pesmico

JEŽ

(Janez Bitenc)

**Kdo je ta stric,
kdo je ta stric?
S sabo nosi tisoč bodic,
tisoč bodic.**

**Prav mi poveš,
prav mi poveš!
Tale striček je boter jež,
je boter jež.**

Pri spoznavanju in pripevanju nove pesmice so nam pomagale lutke.

Praznovali smo tudi Davidov rojstni dan. Tudi njemu smo z ježkovo pomočjo spekli torto, mu zapeli pesmico za rojstni dan in zaplesali ob glasbi.

Ježka smo pobarvali z rjavo tempera barvo.

Prilepili smo mu še bodice ter narisali, kar mu je manjkalo (oči, usta, smrček).

Seveda pa nismo pozabili na rojstni dan Ota, ki ga je praznoval v začetku septembra. Tudi njemu smo zapeli pesmico za rojstni dan, mu z ježkovo pomočjo spekli torto in zaplesali ob glasbi.

Tudi Brin je v septembru praznoval svoj drugi rojstni dan. Zapeli smo mu pesmico Vse najboljše, mu spekli torto in plesali ob njegovi najljubši pesmici.

Igrali smo se didaktične igre: Iz delov sestavi žival, Katera žival živi v gozdu? in Vstavljanje bodic na ježka.

